

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 11C/41/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118304352
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Radičová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2021:6118304352.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou Mgr. Katarínou Radičovou, v právnej veci žalobcu: C. T., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXXX/XX, právne zast.: I.. V. T., advokát so sídlom G. D. XXXX/X, C., proti žalovanému: C. J., nar. X.X.XXXX, bytom M. G. XXX, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s.r.o., Martina Granca 3, Bratislava - Dúbravka, v konaní o zaplatenie 8.500 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á** proti žalobkyni **n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 04.07.2018 postúpenou tunajšiemu súdu dňa 31.08.2018 sa žalobkyňa domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 8 500,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 8 500,- eur od 20.05.2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 26.01.2018 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytla v hotovosti pri podpise predmetnej zmluvy žalovanému pôžičku vo výške 8 500,- eur. Žalovaný podľa čl. II bod 2 zmluvy o pôžičke svojim podpisom na zmluve o pôžičke potvrdil prijatie a prevzatie sumy 8 500,- eur od žalobkyne v hotovosti. Žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobkyni poskytnutú pôžičku v mesačných splátkach vo výške 250,- eur mesačne s tým, že prvá splátka bola splatná do 10.04.2018. Žalovaný sa dostal do omeškania, keď nezaplatil žalobkyni ani prvú splátku. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou pôžičky, v zmysel čl. III. Bod 3 zmluvy sa omeškaním žalovaného so splátkou stal splatným celý dlh. Z tohto dôvodu žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovaného Výzvou zo dňa 25.04.2018 na zaplatenie celého dlhu vo výške 8 500,- eur, a to najneskôr do 10 dní od doručenia Výzvy. Výzva bola žalovanému doručená dňa 09.05.2018 čo vyplýva z priloženej doručenky. Napriek výzve žalovaný dlžnú sumu neuhradil.

3. Žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené vydaním platobného rozkazu (upomínacím súdom) sp. zn. 26Up/442/2018 zo dňa 25.07.2018, proti ktorému podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odpor s vecným odôvodnením, preto upomínací súd na základe návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní podanom podľa § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z., postúpil vec tunajšiemu súdu ako súdu miestne a vecne príslušnému.

4. Žalovaný vo svojom odpore uviedol, že napriek tomu, že „papierovo“ existuje akýsi putatívny právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným, tento reálne nikdy naplnený nebol. Medzi žalobkyňou a

žalovaným nikdy nedošlo ku skutočnému odovzdaniu sumy pôžičky. Z podaného návrhu na vydanie platobného rozkazu nie je zrejmé, za akým účelom mala byť údajná pôžička poskytnutá, taktiež nie je zrejmé kedy a kde boli peniaze reálne vyplatené. Žalovaný kategoricky popiera, že by si bol kedykoľvek a na akýkoľvek účel požičal akékoľvek finančné prostriedky od žalobkyne. Žalobkyňa reálne z údajnej pôžičky nevyplatila žalovanému žiadnu sumu. Je síce pravdou, že žalovaný na základe naliehania žalobkyne podpísal Zmluvu o pôžičke napriek tomu, že reálne takýto právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným neexistoval. Žalobkyňa predmetnú sumu pôžičky žalovanému nikdy neodovzdala, pretože jej cieľom bolo, aby si predmetnou Zmluvou o pôžičke zabezpečila svoju neoprávnenú kompenzáciu nákladov zo spoločného podnikania žalobkyne a žalovaného. Pri spoločnom podnikaní žalobkyne a žalovaného investoval žalovaný finančné prostriedky do zariadenia prevádzky baru, najmä do barového pultu a jeho vybavenia, skladu, sociálnych zariadení, sklenenej steny, terasy, elektroinštalácie, maľovania a pod. Žalobkyňa ako spoločníčka žalovaného vykonávala určitú prácu v rámci prevádzky, zaplatila nejaký nájom, pričom veľakrát chcela podnik predať, voči čomu sa žalovaný ohradil. Pri ukončení spoločného podnikania si žalobkyňa zobrala z prevádzky všetky veci a celé vybavenie, ktoré prevádzke podniku poskytla a žalovanému predložila spornú Zmluvu o pôžičke. Zmluvou o pôžičke si žalobkyňa chcela zabezpečiť, aby jej žalovaný takouto formou vyplatil jej údajné náklady v rámci účasti na podnikaní, konkrétne čas, ktorý investovala do podnikania a veci a vybavenie poskytnuté prevádzke, ktoré ako je vyššie uvedené, si všetky zobrala. Žalovaný dodnes nemá žiadne peniaze v rámci zisku z predmetného podnikania, pričom žalobkyňa takýto zisk požaduje formou Zmluvy o pôžičke, aj napriek tomu, že vygenerovaný nebol. Podľa žalovaného sa jedná o maximálne nekalé konanie zo strany žalobkyne.

5. O podanej žalobe rozhodol tunajší súd rozsudkom č.k. 11C/41/2018-58 zo dňa 25.10.2018, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu vo výške 8.500,- eur spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 8.500,- eur od 20.5.2018 do zaplatenia, a to všetko v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (I. výrok) a žalobkyňi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (II. výrok).

6. Na základe odvolania žalovaného bol predmetný rozsudok zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/73/2019-116 zo dňa 15.05.2019 a vrátený tunajšiemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd o.i. poukázal na to, že keďže zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne. Ani napriek písomne formulovanej zmluve o pôžičke neobstojí právny záver okresného súdu o tom, že nebolo povinnosťou žalobkyne preukázať, že k pôžičke, teda k jej poskytnutiu skutočne došlo. V tejto súvislosti odvolací súd dal tunajšiemu súdu do pozornosti, že sa musí preukázať skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi, preto bolo potrebné skúmať a zisťovať, či žalobkyňa ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke disponovala finančnou čiastkou 8 500,- eur, ktorú mala pred overením podpísať žalovaným u notára žalovanému poskytnúť. Ďalej je potrebné skúmať spoločnú vôľu zmluvných strán na uskutočnení takéhoto právneho úkonu. Z výpovede žalovaného vyplýva, že vôľou žalobkyne bolo získať dôkaz o určitom práve na zaplatenie sumy od žalovaného na kompenzáciu nákladov zo spoločného podnikania, pričom nemožno ustáliť vôľu žalovaného, ktorú podpísal zmluvou o pôžičke prejavil, najmä, či jeho vôľou bolo získať pôžičku od žalobkyne. Nakoľko prvoinštančný súd na zistenie týchto skutočností dokazovanie nezamerlal, považoval odvolací súd rozhodnutie tunajšieho súdu za predčasné a ako také ho z dôvodu nevykonania žalovaným navrhnutých dôkazov zrušil.

7. Po zrušení rozsudku tunajšieho súdu, súd rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu opätovne nariadil vo veci pojednávanie na deň 23.04.2021, na ktoré pojednávanie sa nedostavila žalobkyňa. Neúčast' žalobkyne ospravedlnil jej právny zástupca z dôvodu COVID ochorenia.

8. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní v celom rozsahu zotrval na doterajších vyjadreniach. Opakovane vyslovil znepokojenie nad postupom Krajského súdu v Žiline, ktorý požaduje vykonanie takých dôkazov, ktoré žalovaný nenavrhol. Nejde o žiadne novoty, ktoré by bolo možné použiť v odvolacom konaní, prípadne teraz v tomto konaní. Taktiež svedka, ktorého navrhuje žalovaný vypočuť, p. slečnu C., mohol žalovaný navrhnuť vypočuť hneď na prvom pojednávaní. Uvedený postup žalovaného je v rozpore so sudcovskou koncentráciou konania a takéto dôkazy by nemali byť vôbec vykonané. Napriek tomu, tak ako bolo na prvom pojednávaní uvedené, predmetní svedkovia, ani listinný dôkaz predložený žalovaným, výpis zo živnostenského registra, nemôžu mať za následok zmenu skutkového,

prípadne právneho stavu, keďže tieto dôkazy nie sú spôsobilé preukázať opak toho čo tvrdí žalobkyňa. Právny zástupca je toho názoru, že žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno a bolo na strane žalovaného preukázať, že k odovzdaniu pôžičky nedošlo, čo sa však nestalo. Žalovaným navrhovaní svedkovia neboli prítomní pri odovzdávaní pôžičky, ako ani pri podpisovaní samotnej zmluvy o pôžičke, preto nemôžu vypovedať o týchto skutočnostiach a ak im je niečo o tejto skutočnosti známe, tak to môže byť jedine z rozprávania žalovaného. Žalovaný reálnosť zmluvy o pôžičke a teda samotné prevzatie finančných prostriedkov od žalobkyne hodnoverným spôsobom potvrdil, keď v zmluve vyhlásil, že prevzal od žalobkyne pôžičku vo výške 8500 eur. Napriek tomu, že žalovaný ani v konaní pred súdom prvého stupňa, ani v konaní pred odvolacím súdom, nenavrhol dôkaz, ktorým by sa zistila skutočnosť, či žalobkyňa disponuje hotovosťou vo výške pôžičky, ktorú mu poskytla, odvolací súd nezákonne v podstate zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa hlavne z dôvodu, že nebola táto skutočnosť súdom skúmaná. Taktiež v rozpore so zákonom súd prvého stupňa v tomto vrátenom konaní, požadoval od žalobkyne preukázanie skutočnosti, že disponovala hotovosťou. Napriek tomu, že sú si vedomí tohto nezákonného postupu, predložili súdu výpis z účtu, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa len necelé 4 mesiace pred poskytnutím pôžičky vybrala z účtu hotovosť takmer 20 000 eur a teda touto hotovosťou disponovala. Avšak aj keby nepreukázali týmto výpisom z účtu danú skutočnosť, je nereálne a nesprávne myslieť si, že žalobkyňa nemohla disponovať hotovosťou ktorú napr. mohla mať našetrenú za celý svoj život.

9. Právny zástupca žalovaného poukázal na to, že medzi žalobkyňou a žalovaným k reálnemu odovzdaniu peňazí nikdy nedošlo. Podpisom zmluvy o pôžičke mal byť zastretý úkon vysporiadania sa v rámci spoločného podnikania sporových strán, keďže žalobkyňa a žalovaný vniesli do svojho podnikania určité formy vkladu, či už peňažného alebo materiálneho. Pri ukončení tohto podnikania v spoločnej prevádzke, sa mali finančne vysporiadať, a to spôsobom, že žalobkyňa ponechá určité veci v spoločnej prevádzke za určitú protihodnotu. Na naliehanie žalovaný podpísal spornú zmluvu o pôžičke, avšak na jeho prekvapenie, si žalobkyňa aj tak veci zo spoločnej prevádzky odniesla. Čo sa týka predloženého výpisu z účtu manžela žalobkyne, sú toho názoru, že nie je logické, aby si niekto vybral takú vysokú sumu peňazí z bankového účtu bez toho, aby nemal nejaký úmysel v blízkej dobe tieto peňažné prostriedky použiť, a to, či už na kúpu, investíciu, alebo obdobne. Nie je logické, aby 4 mesiace pred podpisom spornej zmluvy o pôžičke, žalobkyňa mala predstavu, že takmer polovicu týchto peňazí niekomu požičia. Taktiež má za to, že v danom prípade, pokiaľ prostriedky mali spadať do BSM, tak v danom prípade chýba súhlas manžela na uzatvorenie zmluvy o pôžičke. Tiež žalobkyňa v spornej zmluve o pôžičke uvádza iné číslo účtu, na ktorý mali byť peniaze vrátené, ako je účet uvedený na výpise z účtu. Skutočnosť, ktorú uviedli a to, že peniaze mali byť použité na niečo iné, potvrdzuje aj to, že v uvedenom období manžel žalobkyne a žalobkyňa nakúpili väčšiu časť pozemkov v k.ú. X..

10. Právny zástupca žalobkyne poukázal na to, že na všetky pozemky robil kúpne zmluvy on, takže sú mu okolnosti za akých ich žalobkyňa s manželom nadobudli známe. Jedná sa o pozemky, ktoré boli v prevažnej miere vlastnené otcom žalobkyne, resp. jeho rodinnými príslušníkmi a na kúpne zmluvy sa dávala symbolická kúpna cena, niekde 1,- euro, niekde 10,- eur, niekde 100,- eur. Finančné prostriedky, ktoré žalobkyňa vybrala z účtu, v žiadnom prípade neboli použité na nákup týchto pozemkov, ani na nákup iných vecí. Tieto finančné prostriedky mala spolu s manželom uschované doma. Právny zástupca považuje námietky žalovaného ohľadne iného čísla účtu uvedeného v zmluve o pôžičke ako na výpise z účtu, ako aj tvrdení ohľadne súhlasu manžela žalobkyne na uzatvorenie zmluvy za irelevantné. Čo sa týka vôle žalovaného, ktorý tvrdí, že nemal vôľu uzavrieť zmluvu o pôžičke, žalovaný bol a aj je plne spôsobilý na právne úkony a podpisoval predmetnú zmluvu dobrovoľne, s plnou vôľou, bez nátlaku. V prípade ak by to malo byť tak ako tvrdí žalovaný, teda, že finančné prostriedky mali byť žalovaným platené žalobkyňi ako nejaká cena za zariadenie prevádzky, ktorú mu žalobkyňa prenechá, v žiadnom prípade by neodporučil žalobkyňi robiť zmluvu o pôžičke, ktorú robil on, ale by spísali jednoduchú kúpnu zmluvu, keďže by nebolo potrebné nič zastierať.

11. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že sa proti zmluve o pôžičke žiadnym spôsobom nebránil. Finančné prostriedky od žalobkyne nedostal a preto jej ich ani nevrátil. Zmluvu o pôžičke priniesla žalobkyňa už pripravenú, túto jej odporučili, a preto neuzatvorili inú zmluvu. Poukázal na to, že založil spoločnosť P. s.r.o., pretože vedel, že žalobkyňa odchádza. Prevádzku na adrese C. ukončil zhruba pol roka potom, ako žalobkyňa z prevádzky odišla, nedarilo sa mu. Žalobkyňa odniesla zariadenie z prevádzky v marci, keď zrušila živnosť. Na druhý deň už v prevádzke nič nebolo, preto jej ani nevyplatil peniaze. Podotkol, že keď uzatváral zmluvu o pôžičke nebol vo finančnej núdzi, v podstate prežíval tak

ako teraz, ale peniaze nepotreboval. Ďalej uviedol, že na nákup zariadenia prevádzky si zobral spotrebný úver, zmluvu uzatvoril dňa 26.02.2018. Z toho zakúpil sedáciu súpravu a na ostatné zariadenie mu požičal finančné prostriedky jeho brat tým spôsobom, že zakupoval tovar na svoje meno.

12. Svedkyňa D. C. na pojednávaní uviedla, že pracovala v prevádzke pre žalobkyňu aj žalovaného. Neskôr medzi nimi došlo k nezhodám, preto sa dohodli, že žalobkyňa z prevádzky odíde a žalovanému ostane bar. Svedkyňa bola prítomná pri tom, ako sa žalovaný pýtal žalobkyne, či tam zariadenie prevádzky nechá, alebo ho vezme so sebou a že sa dohodnú na finančnom alebo inom vyrovnaní. Žalobkyňa chcela za nábytok väčšiu finančnú čiastku. Jednalo sa o nábytok, ktorý mala už v bývalej prevádzke. Preto jej žalovaný povedal, že za takú finančnú sumu si ho môže zobrať. Pri ostatných debatách medzi stranami sporu už prítomná nebola. Ďalej uviedla, že po nejakom čase, v priebehu týždňa, žalobkyňa zobrala z prevádzky všetko zariadenie. Zostali tam len stoly, ktoré zafinancoval žalovaný. Svedkyňa má za to, že prevádzka nebola vo finančnej núdzi. Príjmy im vystačili na pokrytie výdavkov. Vie o tom, že veľakrát poskytol finančnú pomoc žalovanému aj jeho brat. Svedkyňa nebola prítomná pri uzatváraní zmluvy o pôžičke a nevedela sa vyjadriť ani k priebehu jej uzavretia. Žalovaný im len uviedol, že sa dohodli so žalobkyňou. Nanovo zariadili prevádzku a začali pracovať. O peniazoch, ktoré mali byť požičané žalovanému, nepočula. Žalovaný jej ani nepovedal, že by mal žalobkyňu vyplatiť nejaké peniaze za zariadenie, ani sa nestožoval, že by mali uzatvorenú nejakú dohodu.

13. Svedok P. J., brat žalovaného, na pojednávaní uviedol, že v prevádzke nezostalo nič, žalobkyňa zobrala všetko, dokonca aj toaletný papier. Nechala tam len neporiadok. Žalobkyňa mala v prevádzke nechať nejaké veci, ale niekde to zlyhalo. Pri podpisovaní zmluvy o pôžičke nebol prítomný. O zmluve sa dozvedel od žalovaného, ktorý mu ju ukázal. Žalovaný mu uviedol, že žalobkyňa chcela peniaze za zariadenie. Svedok nevie o tom, či žalovaný dostal od žalobkyne nejaké peniaze, ale určite nie. Žalovanému často požičiaval peniaze on, vďaka nemu postavil prevádzku na nohy. Keď potreboval žalovaný finančné prostriedky prišiel za ním. Svedok nevie ani o tom, že by sa žalovaný domáhal vrátenia zariadenia do prevádzky. Žalovanému požičal okolo 5000 - 6000 eur, kupoval zariadenie a tovar. Tieto finančné prostriedky mu nedával na ruku. Nevie, či si žalovaný požičal finančné prostriedky aj od niekoho iného. Ďalej uviedol, že žalovaný počas podnikania so žalobkyňou zobral úver na financovanie prevádzky. Čo sa týka podnikania, v prevádzke boli neustále ľudia, takže fungovala, napriek tomu, že žalobkyňa neustále volala, že potrebuje finančné prostriedky.

14. Súd po vykonaní dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, výsluchom strán sporu, ako aj výsluchom svedkov, a z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

15. Žalobkyňa uzatvorila so žalovaným dňa 26.01.2018 Zmluvu o pôžičke v zmysle § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka, predmetom ktorej je poskytnutie pôžičky - peňažných prostriedkov veriteľom (žalobkyňou) dlžníkovi (žalovanému) v hodnote 8 500,- eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť žalobkyňu v mesačných splátkach bezhotovostným prevodom na účet žalobkyne uvedený v zmluve. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá na sumu 250,- eur so splatnosťou do 10. dňa v mesiaci, pričom splatnosť prvej splátky dohodli na deň 10.04.2018. Tieto skutočnosti boli stranami dohodnuté v čl. III zmluvy, kde sa zmluvné strany okrem i. dohodli aj na tom, že ak sa dlžník omešká čo i len s jednou splátkou, stáva sa splatným celý dlh, ako aj na povinnosti dlžníka uhradiť veriteľovi v prípade omeškania so zaplatením dlhu zákonný úrok z omeškania. V čl. IV zmluvné strany vyhlásili, že zmluva bola uzatvorená slobodne, vážne, nie v tiesni a nie za nápadne nevýhodných podmienok, zmluvnú stranu jej obsahu porozumeli na dôkaz čoho túto zmluvu vlastnoručne podpísali. Zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpísania oboma zmluvnými stranami. Predmetná zmluva bola podpísaná v L. dňa XX.XX.XXXX a toho istého dňa bola overená na notárskom úrade I.. J. E.. Pokiaľ ide o spôsob odovzdania pôžičky žalovanému, tento je popísaný v čl. II zmluvy, kde je uvedené, že dlžník svojim podpisom na tejto zmluve potvrdzuje prijatie a prevzatie sumy uvedenej v bode 1. tohto článku zmluvy (8 500,- eur) od veriteľa v hotovosti. Pri uzatváraní zmluvy a odovzdaní žalovanej istiny neboli prítomní žiadni svedkovia, ktorí by potvrdili odovzdanie požičanej sumy žalobkyňou žalovanému. Prítomní svedkovia o uzatvorení zmluvy a o tom, že nedošlo k reálnemu odovzdaniu peňazí mali vedomosť len od žalovaného.

16. Dňa 09.05.2018 doručila žalobkyňa žalovanému Predžalobnú výzvu na zaplatenie, v ktorej žiadala, aby žalovaný najneskôr do 10 dní od doručenia výzvy zaplatil pohľadávku vo výške 8 500,- eur, ktorá

vznikla na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 26.01.2018. Predmetná výzva bola žalovanému doručená dňa 09.05.2018, čo mal súd preukázané z predloženej doručky.

17. Žalobkyňa predložila súdu výpis z osobného účtu, vlastníkom ktorého je manžel žalobkyne, z ktorého vyplýva, že dňa 27.09.2017 bola z účtu vybraná hotovosť v sume 19 750,- eur. Zostatok na účte po vykonaní transakcie bol 110,87 eur.

18. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že žalovaný je jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti P. s.r.o., so sídlom M. G. XXX, W.: XX XXX XXX s dátumom zápisu spoločnosti dňa 28.02.2018.

19. Z výpisu zo živnostenského registra Okresného úradu Námestovo, č. živnostenského registra: XXX-XXXXX súd zistil, že žalobkyňa má od 01.05.2018 do 01.05.2021 pozastavenú činnosť okrem iného i v predmete podnikania - poskytovanie služieb rýchleho občerstvenia v spojení s predajom na priamu konzumáciu, pričom prevádzkareň na sídle C. 3, XXX XX L. bola zrušená dňom 02.03.2018.

20. Žalovaný súdu predložil i výpisy z listov vlastníctva č. XXXX, č. XXXX a č. XXXX, v ktorých sa uvádza, že žalobkyňa a jej manžel nadobudli pozemky v k.ú. X. na základe viacerých kúpnych zmlúv, ktorých vklady boli povolené 22.11.2017 a 19.02.2018 (nachádzajúcich sa na LV č. XXXX), 28.08.2017 a 26.03.2018 (nachádzajúcich sa na LV č. XXXX) a 24.11.2017 (nachádzajúcej sa na LV č. XXXX).

21. Ďalej žalovaný súdu predložil faktúru č. XXXXXXXXXXX od spoločnosti P. T., s.r.o., z ktorej mal súd preukázané, že dňa XX.XX.XXXX žalovaný nakúpil nábytok v hodnote 2 338,74 eur a Zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorenú so spoločnosťou Quatro dňa 26.02.2018, v zmysle ktorej bol žalovanému poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver na kúpu nábytku - cuba kreslá v sume 2 338,74 eur.

22. Podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

23. V prejednávanej veci bola medzi stranami uzavretá zmluva o pôžičke. Pre uvedený druh zmluvy je typické, že sa jedná o reálnu zmluvu a preto je potrebné, aby okrem konsenzu zmluvných strán došlo k reálnemu úkonu - odovzdaniu druhovo určených vecí veriteľom dlžníkovi. Dlžníkovi potom vyplýva povinnosť vrátiť veci rovnakého druhu a veriteľovi vyplýva povinnosť tieto veci prevziať. Povinnosť veriteľa odovzdať predmet pôžičky a povinnosť dlžníka predmet pôžičky prevziať zo zmluvy o pôžičke neplynú, ak nedošlo k reálnemu odovzdaniu a prevzatíu finančnej sumy, pretože zmluva vznikne až uskutočnením reálneho odovzdania a prijatia. Dlžník a veriteľ teda nie sú navzájom v synalagmatickom postavení. Preto ak došlo len k dohode zmluvných strán o podstatných náležitostiach zmluvy o pôžičke, ale k odovzdaniu predmetu pôžičky nedošlo, nemožno sa s úspechom domáhať, aby veriteľ plnil z titulu zmluvy o pôžičke, pretože zmluva nevznikla (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 238/2010). Reálna povaha zmluvy má zásadný význam aj v prípadnom súdnom konaní, kde sa od veriteľa, ktorý žaluje na splnenie dlhu zo zmluvy o pôžičke, vyžaduje nielen preukázanie konsenzu veriteľa a dlžníka o uzavretí zmluvy o pôžičke, ale aj preukázanie prenechania druhovo určených vecí veriteľom dlžníkovi. V spore o vrátenie požičanej peňažnej čiastky má žalobca bremeno tvrdenia, že so žalovaným dlžníkom uzavrel zmluvu o pôžičke, že mu poskytol finančné prostriedky a že žalovaný dlh riadne a včas nezaplatil. Ak sú tieto skutočnosti preukázané, veriteľ uniesol dôkazné bremeno. Dôkazné bremeno ohľadne existencie právnej skutočnosti, ktorá mala za následok zánik dlhu, zaťažuje dlžníka (rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo 472/2007).

24. Súd vo veci vykonal dokazovanie v intenciách rozhodnutia krajského súdu a z takto vykonaného dokazovania mal preukázané, že žaloba nebola podaná dôvodne. V konaní bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 26.01.2018 zmluvu o pôžičke, v zmysle ktorej poskytla žalobkyňa pri podpise zmluvy žalovanému sumu 8 500,- eur. Žalovaný v priebehu celého konania popieral prevzatie pôžičky od žalobkyne, uvádzal, že vôľou zmluvných strán nebolo požičanie finančných prostriedkov, ale finančná kompenzácia pre žalobkyňu za ponechania zariadenia v prevádzke, v ktorej sporové strany spoločne podnikali, a z ktorej prevádzky chcela žalobkyňa odísť. V konaní preto nebola preukázaná spoločná vôľa zmluvných strán na uzatvorení zmluvy o pôžičke.

Uvedená skutočnosť však nič nemení na tom, že žalobkyňa bola v konaní povinná preukázať reálne odovzdanie sumy 8 500,- eur žalovanému, čo žalobkyňa nepreukázala.

25. Žalobkyňa v priebehu konania namietala, že v zmluve o pôžičke je uvedené, že dlžník svojim podpisom na zmluve potvrdzuje prijatie a prevzatie sumy 8 500,- eur ako aj to, že už samotný podpis na zmluve o pôžičke overený notárom je dostačujúcou skutočnosťou, preukazujúcou pravosť jej tvrdení ohľadne odovzdania finančnej sumy žalovanému. Je pravdou, že zmluva o pôžičke bola žalovaným podpísaná, keď o pravosti podpisov zmluvných strán na zmluve nie je namieste pochybovať, pretože boli úradne overené, avšak len samotná skutočnosť, že žalovaný zmluvu podpísal, nie je dostatočnou na vyslovenie záveru, že predmet pôžičky od žalobkyne žalovaný aj prevzal. V tejto súvislosti súd poukazuje na konštantnú rozhodovaciu prax súdov, podľa ktorých podpísanie zmluvy o pôžičke s textom, podľa ktorého deň podpísania zmluvy je zároveň potvrdením prevzatia pôžičky s ohľadom na skutkový stav súdnej veci, nie je dôkazom o reálnom odovzdaní predmetu pôžičky (napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/289/2012 zo dňa 31.10.2012, Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení IV. ÚS 37/2013-9 z 23.01.2013 posudzujúc sťažnosť voči predmetnému rozsudku uviedol, že iba v dôsledku toho, že veriteľ predložil súdu písomnú zmluvu o pôžičke, v ktorej je uvedené, že dlžník prevzal pôžičku, neprechádza dôkazné bremeno o tom, že to tak nebolo, na dlžníka, ďalej rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo 238/2010 zo dňa 21.03.2012, uznesenie NS SR 4Cdo 403/2014 zo dňa 16.12.2015). Z uvedeného dôvodu preto súd zameral dokazovanie na zisťovanie, či žalobkyňa disponovala finančnými prostriedkami ku dňu poskytnutia pôžičky.

26. Keďže žalobkyňa namietala nesprávnosť konania súdu prvého stupňa po vrátení veci krajským súdom na ďalšie konanie a rozhodnutie, teda porušenie sudcovskej koncentrácie a nezákonné vykonanie dokazovania, súd zameral vykonanie dokazovania len na tie listinné dôkazy, ktoré boli stranami sporu navrhnuté v pôvodnom konaní, teda výpisom zo živnostenského registra žalobkyne, výpisom z obchodného registra spoločnosti P., s.r.o., výsluchom svedkov a faktúrou za nábytok. Tieto dôkazné prostriedky navrhol žalovaný vykonať na pojednávaní konanom dňa 25.10.2018. V tejto súvislosti súd poukazuje na zákonnú koncentráciu konania uvedenú v § 154 CSP, v zmysle ktorej prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Zákonná koncentrácia konania predstavuje objektívnu časovú hranicu pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany. Pokiaľ ide o žalobkyňu, táto v priebehu konania nenavrhol vykonať žiadny dôkaz okrem výpisu z účtu manžela žalobkyne, a to až po tom, ako bola vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

27. Na základe uvedeného potom súd musí konštatovať, že žalobkyňa okrem samotnej zmluvy o pôžičke nepredložila súdu relevantný dôkaz preukazujúci, že by žalobkyňa disponovala v čase podpisu zmluvy finančnou hotovosťou 8 500,- eur. Aj v prípade, že by súd bral do úvahy výpis z účtu, ktorý predložila žalobkyňa, u ktorého rovnako namietala jeho nezákonnosť, súd by nemohol konštatovať opak. Predmetný výpis z účtu manžela žalobkyne, ktorým žalobkyňa preukazovala výbere hotovosti 19 750,- eur, za účelom jej uschovania doma sa uskutočnil dňa 27.09.2017, t. j. viac ako 4 mesiace pred uzatvorením zmluvy o pôžičke, preto ho súd nepovažoval za dôkaz, ktorý by preukázal, že práve tieto finančné prostriedky boli použité na poskytnutie pôžičky žalovanému (podobne napr. rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo 238/2010 zo dňa 21.03.2012). Súd neuveril obrane žalobkyne, že predmetnú sumu vybrala len preto, aby ju mohla mať uschovanú doma, bez bližšieho zámeru použiť ak nie celú sumu, tak aspoň jej časť, na financovanie záujmov žalobkyne a jej manžela. Okrem toho po výbere hotovosti zostalo na účte 110,87 eur, čo znamená, že žalobkyňa nepreukázala ani to, že by jej na účte zostal dostatok finančných prostriedkov, z ktorých by mohol súd konštatovať solventnosť žalobkyne aj v prípade, ak by sumu 19 750,- eur použila na iný účel.

28. Iný dôkaz žalobkyňou v priebehu konania predložený nebol. Súdu nebol predložený ani dôkaz, ktorý by preukazoval finančnú núdzu žalovaného. Je síce pravdou, že žalovaný uviedol, že prežíval a finančne mu vypomáhal brat, okrem týchto tvrdení však v konaní nebolo preukázané, že by bol v takej finančnej núdzi, ktorá by ho nútila požičať si finančné prostriedky od žalobkyne. Pokiaľ ide o spotrebný úver na nákup zariadenia v sume 2 338,74 eur, ktorý žalovaný získal na základe zmluvy uzatvorenej dňa 26.02.2018, súd sa priklonil k argumentácii žalovaného, že tento úver zobral práve z dôvodu, že mu neboli žalobkyňou poskytnuté žiadne finančné prostriedky. Skutočnosť, že vôľou žalovaného nebolo uzatvoriť zmluvu o pôžičke napokon potvrdili aj výpovede svedkov. Súd tieto výpovede posudzoval zo širšieho hľadiska, nakoľko svedkovia neboli priamo prítomní pri podpísaní zmluvy o pôžičke, popísali

však okolnosti ukončenia spoločnej prevádzky strán sporu, ako aj komunikáciu strán ohľadne finančného vyrovnania za zariadenie prevádzky.

29. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, keď súd nemal v konaní preukázané reálne odovzdanie predmetu pôžičky žalovanému, žalobu v celom rozsahu zamietol.

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na to, že súd žalobu v celom rozsahu zamietol, žalovaný bol úspešný v celom rozsahu, a preto má proti neúspešnej žalobkyni nárok na plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.